

ПРЕС КЛИПИНГ

2. април 2014.

НАСЛОВИ

- Сукоб интереса рада и капитала на Плаићу (стр. 2)
- Маџар: Није требало плаћати страним инвеститорима (стр. 2)
- На субвенције дали три милијарде евра (стр. 3)
- Врање: Текстилци најавили блокаду аутопута (стр. 5)
- Алексинач: Директор прво удара, а потом дели и отказе (стр. 6)
- Лесковац: Радници „Интерлеминда“ телима блокирали пут (стр. 7)
- УНС: „Новости“ поново у државном власништву? (стр. 8)
- Фонд ПИО - власник без власти (стр. 8)
- Прво наша, па инострана пензија (стр. 10)
- Тужна годишњица Фабрике вагона (стр. 12)
- Тражили права, добили отказ (стр. 13)
- УНС: "Новости" ће бити у власништву државе (стр. 14)
- Морамо да позајмимо 5,5 милијарди евра (стр. 15)
- У Србији само уз дубок џеп код приватног лекара (стр. 16)

Sukob interesa rada i kapitala na Paliću

Dobriša Soleša

Beograd

Konsultativna dvodnevna konferencija, u organizaciji Međunarodne organizacije rada, sa osnovnom temom o primeni i poštovanju međunarodnih konvencija u oblasti radno-pravnih odnosa, počela je na Paliću uz prisustvo predstavnika vlasti, poslodavaca i sindikata zemalja regiona.

Generalni sekretar Saveza samostalnih sindikata Srbije Zoran Mihajlović na skupu je izneo jasne stavove o neodstupanju od pet glavnih teza za izradu novog Zakona o radu, vezano za isplatu otpremnina, otkaze, minimalac, rad na određeno vreme i kolektivne ugovore. Međutim, zbog neslaganja s novim restrikcijama koje najavljuju iz sveta kapitala i vlasti,

predstavnici saveza sindikata i Nezavisnosti hitno su napustili sastranak MOR-a na Paliću.

„Na skupu su izneseni programi i problemi poštovanja usvojenih međunarodnih konvencija i propisa, kao i nova regulativa o tržištu rada u okviru EU. Očigledno je da su i Srbiji potrebna nova pravila igre i temeljita izmena zakona u ovoj oblasti, a svakako je ključan Zakon o radu, koji se, pokazalo se u praksi mnogo izdašniji i liberalniji nego u mnogim čak i bogatijim zemljama“, izjavio je za „Privredni pregled“ Dragoljub Rajić, predsednik Unije poslodavaca Srbije. Nažalost, čak i postojeći Zakon o radu se ne primenjuje i daleko je od ekonomskih potreba i realnosti, ali su nedopustiva rešenja oko izdašnih otpremnina, komplikovane procedure davanja ot-

kaza i drugih nepovoljnih rešenja“, kazao je on. Rajić ukazuje da ukupan privredni ambijent i nameti privredi sada sputavaju zapošljavanje, a katastrofalni podaci o gubljenju čak 290.000 radnih mesta od 2008. godine, uglavnom u privredi, ukazuju na duboke probleme“, ocenjuje Rajić i podseća da će oštre reforme na tržištu rada, podsticanje zapošljavanja mladih i starijih od 50 godina biti glavni zadatak nove vlade. Iako nije izneo detalje o budućim najavljenim restrikcijama u budžetu za plate i penzije, generalni sekretar Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Zoran Martinović ukazao je na potrebu donošenja hitnih mera u oblasti obaranja nezaposlenosti i povećanja zaposlenosti, te na nužnost izmena zakonskog okvira.

вечерње
НОВОСТИ
online

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:485411-Madzar-Nije-trebalo-placati-stranim-investitorima>

Маџар: Није требало плаћати страним инвеститорима

АУТОР: Д. МАРИНКОВИЋ

Прво што нова влада треба да учини свакако је побољшање ликвидности и увођење финансијског реда, где се наш систем готово распао, каже економиста Љубомир Маџар

ПРВО што нова влада треба да учини свакако је побољшање ликвидности и увођење финансијског реда, где се наш систем готово распао. Данас је теже наплатити робу или услугу, него је испоручити, каже за „Новости“ економиста Љубомир Маџар.

- Сама влада, која треба да је гарант испуњења уговорних односа, сама их урушава, држава нам је највећи дужник, па није чудо да нам је цела привреда огрезла у неплаћању и дуговима - објашњава Маџар. - Данас не плаћају рачуне ни они који немају, али ни они који имају новца, јер је платити или не платити за оно што си дужан постала ствар незаконитог императива и пословне политике, чиме се доста манипулише.

Нова влада мора коначно хитно да среди буџет. Тај наш дефицит, који је планиран на нивоу од 7,1 одсто бруто домаћег производа (БДП) могао би чак и да буде већи, иако закон прописује максимум од 4,5 одсто. То је још један скандал, држава на тако драстичан начин крши закон који је сама донела. Јавни дуг и државни дефицит су у следећој линији приоритета, па следе субвенције и њихово преиспитивање.

Када бих ја саветовао државу, додаје наш саговорник, прво бих рекао да укину неке ствари, пре свега субвенције, а није их требало ни уводити.

- Субвенције које је давала наша држава су непотребне, крајње штетне и веома дискриминаторне - оцењује Маџар. - Појединим инвеститорима плаћано је по 10.000 евра за отаврање једног радног места, а други не добијају ништа, него још издвајају средства за субвенционисање конкурената.

Болна тачка домаће економије су и јавна предузећа, односно 153 фирме у реструктурирању, где се на врло скуп начин одржавају радна места, укључујући и Железару у Смедереву. Овде је било много јефтине да се одобре паре из буџета, него да се упали „висока пећ“, јер да је то било профитабилно, одавно би то урадио „Ју-Ес стил“, не би препустио неке друге. Пред владом је коначно и завршавање приватизације, нарочито код фирми које немају никакву будућност.

МЕЊАТИ ЗАКОН О РАДУ

ПРЕДЛОЖЕН Закон о раду је тако накарадан и наopak да га треба мењати, каже Љубомир Маџар. Тај закон погађа оне којима је код нас најтеже, а то су они који немају никаквог радног места. Дакле, креаторима економске политике препоручио бих да крену са тим и да то буде међу првим активностима владе.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:485415-Na-subvencije-dali-tri-milijarde-evra>

На субвенције дали три милијарде евра

АУТОР: Д. И. КРАСИЋ

Агенција за привредне регистре евидентирала све подстицаје исплаћене лане. По трећина новца отишла државној управи и великим компанијама

360.916.845.000 DINARA UKUPNI PODSTICAJI REGIONALNOG RAZVOJA U 2013.

ВИШЕ од 360 милијарди динара, што је око 3,1 милијарду евра, исплаћено је у Србији током протекле године на име разних подстицаја регионалног развоја. Подаци Агенције за привредне регистре показују да међу корисницима овог новца има предузећа, предузетника, пољопривредних газдинстава, разних агенција... А међу подстицајима има разних субвенција, повратних и бесповратних, зајмова, регреса и међународне помоћи.

Највише подељених пара - чак 105,29 милијарди динара, користила је државна управа. Још 104,37 милијарди динара било је намењено великим компанијама, док су мала и средња предузећа утрошила 53 милијарде. Подстицаји општинама износили су 23 милијарде, а пољопривредна газдинства добила су 16 милијарди динара.

Иако је реч о огромним износима, већина тога мораће да се врати, јер нису сви подстицаји бесповратни. Подаци Регистра мера и подстицаја регионалног развоја показују да је највише новца, чак 264 милијарде динара пласирано кроз кредите. Међу бесповратним средствима, која износе укупно 77,3 милијарде, налази се и међународна развојна помоћ и бесповратне субвенције.

ВИШЕ НЕГО ПРОШЛЕГОДИНЕ УКУПАН износ лане исплаћених подстицаја за 102 милијарде динара је већи у односу на 2012. годину. Највише подстицаја, чак 71 одсто укупних, усмерено је на ниво Републике, док је најмањи део, једва 0,05 био усмерен на ниво региона.

Највише пара кроз подстицаје, поделила је Канцеларија за европске интеграције, чак 275,62 милијарде динара. А реч је о 347 појединачних подстицаја. Преко Министарства финансија ишло је 16,6 милијарди динара за 2.225 подстицаја, у које су укључени и они за пољопривредна газдинства, пошто се њима новац у целости исплаћивао из Трезора. Фонд за развој реализовао је 994 подстицаја, а махом је реч о кредитима под повољним каматним стопама, у вредности од 14,9 милијарди динара. Агенција за страна улагања и подстицај извоза СИЕПА је забележила 281 подстицај „тежак“ 4,8 милијарди динара.

Убедљиво највише субвенција „пласирала“ је Национална служба за запошљавање. Кроз 13.761 подстицај поделила је 16,6 милијарди динара. Најтеже је „кесу одрешила“ Канцеларија за одрживи развој која је одобрила свега 15 подстицаја од укупно 5,5 милиона динара.

- Мапа Регистра мера и подстицаја је интерактивни веб портал који приказује збирне податке из Регистра мера и подстицаја регионалног развоја. Ту су и подаци из других електронских регистара које води АПР, као и они из других државних органа и организација - каже за „Новости“ Габријела Петковић Јовановић из АПР.

<http://www.blic.rs/Vesti/Srbija/454426/Vranje-Tekstilci-najavili-blokadu-autoputa>

Врање: Текстилци најавили блокаду аутопута

АУТОР: В. Пешић

Због неиспуњених социјалних захтева, радници „Јумка“ који штрајкују од 13. јануара, најавили су нове протестне шетње улицама Врања.

Председници АСНС и Самосталног синдиката, Снежана Величковић и Слађан Митић, данас су на прес конференцији најавили да ће 1.800 текстилаца поново блокирати међународни аутопута Београд-Ниш-Скопље-Атина.

- Примили смо два минималца. Здравствене књижице оверене су до јуна. Упркос чврстим обећањима у Влади Србије, држава као већински власник није испунила све захтеве. Крајње је време да се стави тачка на вишегодишњу агонију „Јумка“ и његових радника - рекао је Митић.

Врањски текстилци протестну шетњу неће више завршавати код зграде Градске управе.

Наумили су да од фабричких хала препешаче до православног храма Свете Тројице и помоле се свевишњем за спас „Јумка“.

- У више наврата покушавали смо безуспешно да разговарамо са новим председником Надзорног одбора Браниславом Поповићем. Тек данас се смиловао да разговарамо. Не у згради „Јумка“, већ у просторијама СНС, нека то јавност сазна. Уколико се држава поново оглуши о наше захтеве, пешице одлазимо да у Београду протестујемо испред Владе Србије - рекла је Величковићева.

Брањски текстилци више не верују Ивици Дачићу, Александру Вучићу и осталим политичарима. Само траже да држава испуни социјалне захтеве и спаси „Јумко“ од даљег пропадања и банкрота.

<http://www.blic.rs/Vesti/Srbija/454423/Aleksinac-Direktor-prvo-udara-a-potom-deli-i--otkaze>

СИНДИКАЛЦИ “ФРАДА” НАЈАВИЛИ ШТРАЈК ГЛАЉУ, ТРАЖЕ ПОМОЋ ВЛАДЕ СРБИЈЕ

Алексинач: Директор прво удара, а потом дели и отказе

Аутор: Бранко Јаначковић

Чланови синдиката алексиначког “Фрада”, отпуштени због организовања недавног штрајка, најавили су штрајк глађу.

Они од Владе Србије траже да преиспита њихове отказе али и приватизацију фабрике филтера.

Директор

кажњен

новчано

Директор Бранимир Забуновић кажњен са 15.000 динара због нарушавања јавног реда и мира јер је Ђорђевића 9. маја 2013. године ударио у главу “затвореном шаком, држећи у њој новине”, а Миљковића је опсовао. Миљковић га је приватно тужио Основном суду за кривично дело увреде, па је кажњен са још 10.000 динара.

Директор „Фрада“ Бранимир Забуновић није желео да коментарише разлоге због којих је делио отказе

Међу отпуштенима су и радници Слађан Ђорђевић кога је директор Бранимир Забуновић прошле године у мају ударио у главу шаком у којој је држао “Блиц” незадовољан изјавом у новинама, као и Зоран Миљковић, кога је директор опсовао истом приликом.

- Годину дана трпим тортуру. Прво сам добио ударац, онда ми је мењано радно место, слали су ме кући у два наврата на по неколико дана због наводног недостатка посла, да бих након штрајка који смо организовали 12. и 13. марта ове године добио отказ са осморицом колега. Шок је био када ме је директор ударио, али је сада још већи јер сам остао без посла - каже Ђорђевић.

Он додаје да је штрајк организован по закону. Радници су тражили да им се за три месеца исплате минималне зараде од по 20.000 динара, јер су добили само три “позајмице” од по

10.000 динара. Миљковић сматра да је у питању освета директора због тога што су га тужили.

- Разлог за отказ је наводно нелегални синдикални штрајк, што је фарса. За годину дана, радници су два пута папиролошки “шетани” између фирми “Фрад филтери” и “Фрад интернационал”, иако су све време радили на истим местима. Пререгистровани смо синдикат на “Фрад интернационал” чим су радници пребачени у ту фирму први пут, али образложење за отказ је било да смо у моменту штрајка били радници “Фрад филтера” - каже Миљковић, председник синдиката “Независност”.

Он је Забуновића тужио прошле године јер га је опсовао када га је упитао зашто је шаком ударио Ђорђевића. Враћен је решењем инспекције, али је сада поново отпуштен.

- Поднећемо тужбе, а одмах и пријаве инспекцији рада. Планирали смо за среду штрајк глађу, али ћемо га померити за неколико дана док сакупимо потребне документе. Јасно је да откази имају за циљ застрашивање јер је опомене пред отказ добило још 15 радника - каже Миљковић.

“Фрад” је продат 2003. године за 800.000 евра МПС групи, власништво Душимира Забуновића, Бранимировог брата.

<http://www.blic.rs/Vesti/Srbija/454334/Leskovac-Radnici-Interleminda-telima-blokirali-put>

Лесковац: Радници „Интерлеминда“ телима блокирали пут

Аутор: М. Ивановић

Педесетак радника затворене фабрике „Интерлеминд“ данас је телима четрдесетак минута држало у блокади регионални пут који из Лесковца води према Власотинцу и Врању.

Они захтевају да се њихов положај реши и да фабрика почне да ради и позивају се на предизборна обећања министра привреде Игора Мирковића.

- Мирковић је рекао да ће се преиспитати приватизација и да ће се Интерлеминд планирано увести у стечај како сви радници не би добили отказ. После избора нико се не јавља, а у међувремену је стигао захтев од бугарског повериоца који због дуга од 13 милиона евра тражи стечај - објашњава вођа протеста Саша Миленковић.

Већински власник је Бугарин Валентин Захаријев, који је свој тим повукао пре годину дана.

Радници нису примили 16 плата.

- Немамо здравствене књижице, а сви смо болесни. Људи бољу од тумора, од срца и слабих нерава. Крајња је солуција да поведемо и децу и да седимо испред Владе Србије док се проблем не реши - причају радници који су на транспарентима исписали: „Овде је бугарски логор од 2005. године“, „Боље гроб него бугарски роб“, „Некад ковачница новца, данас споменик“ и „Вучићу и Дачићу, ко штити бугарског тајкуна“.

Danas.rs

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/uns_novosti_ponovo_u_drzavnom_vlasnistvu_55.html?news_id=279050

УНС: „Новости“ поново у државном власништву?

АУТОР: Д. Д.

Београд - Компаније „Штампарија Борба“, „Новости“ и „Борба“ након формирања нове Владе биће обједињене у једну Компанију, договорено је на заједничкој седници надзорних и извршних одбора Компаније „Новости“, „Штампарије Борба“ и представника синдиката обе компаније, саопштило је Удружење новинара Србије (УНС).

Како се наводи, иницијативу за стварање јединственог предузећа „Компанија Новости“ покренуо је први потпредседник Владе Александар Вучић на састанку са генералним директорима Компаније „Новости“, „Штампарије Борба“ и председником Надзорног одбора „Штампарије Борба“ одржаном 28. марта ове године.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/fond_pio_vlasnik_bez_vlasti.4.html?news_id=279041

Јесу ли пензионери богати, само то не знају

Фонд ПИО - власник без власти

АУТОР: РУЖА ЋИРКОВИЋ

Београд - Несклад између величине која се бар вербално даје пензионерском проблему и величине (и правне) бриге за имовину којом Републички фонд инвалидско-пензијског осигурања располаже у најмању је руку необичан. Од власништва које је Фонд извојевао у низу

рехабилитационих центара и бањских места по Србији, у том је смислу много занимљивије власништво које је пензионерски фонд стекао у више стотина предузећа, а током процеса својинске трансформације наше привреде почевши од закона Анте Марковића па до данас.

Укратко речено: са сваком следећом законском изменом права Фонда су смањивана да би на крају 2001. године издвајање дела акција или удела приватизованих предузећа у корист Фонда било укинато, а 2010. године се укида чак и посредно учешће Фонда у управљању оним делом акција које су му у више стотина предузећа претходно већ припале.

Републички фонд инвалидско-пензијског осигурања уписиван је у регистре као власник тих акција, али није имао право да одлучи да ли ће их продати и у ком тренутку, или их пак задржати у власништву ради остваривања права на дивиденду. Те акције је у оквиру обавезујуће приватизације за рачун Фонда до 2010. године продавао Акцијски фонд Републике Србије, а од те године Агенција за приватизацију. Фонд нема право учешћа у управљању фирмама у којима је власник око 10 одсто акција или удела, а од 2010. године нема ни представника у управним одборима институција које продају његове имовине врше - до те године имао је представника у УО Акцијског фонда.

Ова тема је поново актуелизована сукобом који је настао између дела Управног одбора Фонда ПИО и његовог менаџмента због пребацивања власништва Фонда у Енергопројект холдингу, а у корист државе Србије. Представници Уније послодаваца Србије у том Фонду, наиме, сумњају да је менаџмент Фонда правно невешто (или намерно?) држави у ствари поклонито тај удео од 9,4 одсто и да се Фонд није правно обезбедио да му у тренутку кад државни удео у Енергопројекту буде продат, ако уопште буде продат, припадне обећана накнада. Држава и менаџмент Фонда такву сумњу одбацују тврдњом да Фонд додуше јесте власништво пренео на државу без накнаде, али да ће бити обештећен у тренутку продаје. Одговор на питање чиме је реализација овог права на накнаду правно осигурана - чекамо.

Да подсетимо, Влада Републике Србије с пролећа је 2010. године дошла у сукоб са менаџментом Енергопројект холдинга који се, одлуком Извршног одбора, понудио да откупи удео државе и Фонда ПИО у тој фирми. Тад се много писало о наводној озбиљној намери канадске компаније Лавалин да откупи већински удео у Енергопројект холдингу, а тадашњи менаџмент фирме је оптуживан да то жели да спречи. Будући да је једном од законских измена држави Србији дато право управљања у фирми у којој је акције стекла у процесу приватизације, а Фонду такво право ни тада није дато, држава је да би надиграла менаџмент, затражила од Фонда да јој свој удео „пренесе без накнаде“ и тако увећа њена управљачка права у органима фирме. Дошло је ту и до судског спора, али епилог је био: промењен је Управни одбор Енергопројекта, непослушни менаџмент је смењен, али Лавалин није купио Енергопројект. Уосталом, и тада су објављиване вести да држава има намеру да у Енергопројекту и после продаје, о којој су нешто знали једино тадашњи представници Владе, задржи баш удео Фонда ПИО.

На питање Данаса Министарство привреде и регионалног развоја је одговорило да је одлука Фонда ПИО о „преносу без накнаде 891.556 акција емитента Енергопројект холдинг заснована на закључку Владе о потреби преноса акција те фирме јер „државни органи и организације и поред већинског учешћа у капиталу, нису били у могућности да кроз органе управљања утичу на пословање“. Овим закључком и одлуком извршено је укрупњавање односно обједињавања државног пакета акција у овом предузећу - Акцијски фонд 24,16 одсто и ПИО фонд 9,42 одсто - у циљу боље приватизације и проналажења стратешког партнера, наводе у Министарству

привреде и регионалног развоја. И додају да ће „средства остварена од евентуалне продаје акција Енергопројекта, које је ПИО фонд пренео на Републику Србију бити пренета ПИО фонду“.

Према подацима Агенције за приватизацију кроз поступак својинске трансформације до данас је прошло 769 предузећа, а у колико је тај поступак и окончан, Агенција нема податке него Министарство економије. Од 2001. до 2010. године Акцијски фонд је продао акције и уделе Фонда ПИО у 521 предузећу за 11.629.727.694 динара. Од тога се 47.297.508 динара односи на продају удела у 11 друштава са ограниченом одговорношћу. „ Наведени износи представљају приход од продаје док се износ дозначен Фонду ПИО разликује односно мањи је за реалне трошкове и провизију Акцијског фонда“, објашњава Агенција за приватизацију.

Од 2010. године до данас Агенција за приватизацију је продала акције и уделе Фонда ПИО у 11 предузећа и Фонду ПИО дозначила 179.839.062,97 динара.

Они чланови Управног одбора Фонда ПИО који су поставили питање немарног и неефикасног управљања имовином Фонда тврде да законом није дато овлашћење Акцијском фонду да продаје уделе Фонда ПИО у предузећима чији капитал није претворен у акције, те да су такве продаје ништавне. И још: позивајући се на члан 70 став 2 Закона о приватизацији они тврде да су Акцијски фонд и Агенција за приватизацију незаконито од цене постигнуте продајом власништва Фонда одбијали трошкове продаје и провизију Акцијског фонда. И заиста у члану 70 став 2 Закона о приватизацији пише: „Средства остварена продајом акција републичког фонда надлежног за пензијско и инвалидско осигурање запослених преносе се у целини том фонду“.

Опису развлашћености Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања овде није крај. Фонду се наине, пребацују средства од продаје његовог власништва, а да Фонд нема никаквог увида у то шта је продато, по којој цени и коме, нити је обавештен кад се промени власничка структура у предузећу у коме је, ипак, крупан власник. Тако да је укинута и могућност било какве контроле ове продаје и нарочито њоме остварених новчаних износа.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Prvo-nasa-pa-inostrana-penzija.sr.html>

Прво наша, па иностранна пензија

АУТОР: Ј. Петровић-Стојановић

Грађани, који су део стажа остварили у Србији, а део напољу, ту пензију могу да добију тек када стекну све услове за пензионисање по законима те земље

Запослени који ових дана испуњавају услове да по нашем Закону о ПИО оду у пензију, а који истовремено имају и део стажа у некој од бивших југословенских република или било где у иностранству, а по њиховим законима још немају те услове, примаће за почетак нашу пензију и то само за године стажа и уплаћене доприносе у Србији.

Преостали део из иностранства моћи ће да почну да примају, заједно с нашом, тек када по законима земље у којој су радили стекну услове за пензионисање. Најчешће године живота.

Београђанин, који је ових дана напунио и године живота и стажа да оде у пензију, зачудио се када је сазнао да пензију из Француске, где је такође радио, још не може да почне да прима, јер по њиховом закону требало још да ради. За почетак мора да се задовољи само делом пензије из Србије. Пита, докле тако?

О праву на део пензије који је остварен у иностранству, укључујући и бивше југословенске републике, одлучује социјално осигурања по прописима те државе. И то важи за све осигуранике, каже Јелица Тимотијевић, директор Сектора за односе с јавношћу у ПИО фонду.

– Осигураник остварује право на део пензије према стажу навршеном у Србији када испуни услове по годинама стажа и старости које прописује Закон о ПИО наше земље. С обзиром на то, да се наши услови пензионисања углавном не поклапају са онима које прописују закони земаља у окружењу и који су најчешће строжи у погледу година стажа и година живота, будући пензионер ће остварити право на пензију те државе када испуни услове које прописује њихов закон, објашњава наша саговорница.

Србија с већином земаља како у иностранству тако и у бившим југословенским републикама има закључен споразум о социјалном осигурању којим се ово питање за сваку државу појединачно решава, каже Тимотијевић.

Када се, додаје она, води поступак за остваривање права применом споразума о социјалном осигурању закљученим са државама бивше СФРЈ, неопходно је да се утврди укупан стаж који је осигураник остварио у две или више земаља, службеним путем, на обрасцима прописаним самим споразумом.

– Чим се потврди укупан стаж као услов за пензију, свака земља уговорница доноси решење и утврђује износ пензије према подацима о зарадама и стажу оствареном у тој земљи. Да би се донело решење о пензионисању применом споразума о социјалном осигурању, потребно је да стаж осигурања буде дужи од 12 месеци, истиче Тимотијевић. У супротном, тај стаж се припаја већинском и доноси се једно решење, у земљи где је остварен већински стаж осигурање.

Препорука је Фонда свима, који ускоро стичу услов за пензију, а који су радили у некој од бивших југословенских република, да на време, пре пензионисања, поднесу захтев за потврђивање пензијског стажа у иностранству, како би касније, када поднесу захтев за пензију, поступак трајао краће.

Уз захтев је, напомиње Тимотијевић, потребно приложити све писане доказе о иностраном стажу, фотокопију радне књижице, доказ о служењу војног рока, фотокопију личне карте, извод из матичне књиге рођених.

– Важно је да будући пензионери обавезно наведу у захтеву за пензију да имају и стаж у иностранству, без обзира да ли у том моменту испуњавају услове за пензију те државе, или не, истиче она.

За остваривање права на пензију применом споразума о социјалном осигурању надлежна је филијала ПИО на чијем подручју је осигураник био последњи пут осигуран. Ако је од престанка осигурања до покретања поступка протекло 12 месеци, надлежна је филијала на чијем подручју лице има пребивалиште.

Према расположивим подацима на девизне пензије у Србији сваког месеца рачуна више од 191.000 пензионера, највише из Немачке – више од 45.000. Велики број њих пензију прима из Хрватске, Аустрије, Швајцарске, Француске...

С друге стране, и наша земља редовно исплаћује пензије свима онима који су у њој својевремено радили, па тако из Фонда ПИО новац иде на 11.734 текућа рачуна ван наше границе и на нешто више од 40.616 адреса у региону.

<http://www.politika.rs/rubrike/Srbija/Tuzna-godisnjica-Fabrike-vagona.sr.html>

Тужна годишњица Фабрике вагона

АУТОР: М. Дугалић

Некадашњи гигант југословенске вагоноградње, после 78 година постојања на ивици је понора, па су и даваоци крви прошли без уобичајеног ручка и дружења

Краљево – У погонима посла тек на кашичицу, радници у штрајку, запосленима који су доскора протестовали блокирајући и железничку пругу дугује се најмање 12 плата. Рачуни су у блокади, комисије чешљају документацију ради провере утрошка државних субвенција а неизвесна је судбина фабрике после окончања реструктурисања. Такво је стање у краљевачкој Фабрици вагона већ неколико месеци, а и јуче на 78. годишњицу од оснивања. Јер, ова фабрика је основана 1. априла 1936. године, како је „Политика“ тада писала, „у Краљеву је јуче (1. априла 1936. године, прим М. Д.) почела са радом железничка радионица за оправку теретних вагона“. Ситуацију нам детаљније објашњава Марија Савковић, в. д. директора и заступник државног капитала у овом колективу.

– Тачно је, штрајкује део запослених, око 160 радника који траже испуњење својих захтева а основни је исплата свих заосталих зарада. Они су из буџета примили три позајмице у висини минималне зараде, али су одлучни да не раде док се укупан дуг не намири. На њихов захтев, посебна комисија проверава ранији начин утрошка новца добијеног од Фонда за развој и тај извештај очекујемо. Иначе, ради се у погонима попут „Ливнице“, „Термопластике“, било би посла и за „Процесну опрему“, а у „Вагоноградњи“ је у току фабрикација два нова вагона, 32-осовинска, за превоз трансформатора и остало је да за нашу железницу окончамо послове на реконструкцији једног броја теретних вагона. Иначе, поменути 32-осовински вагон је дужине 62 метра. То је нов производ и ми смо још у стању, упркос тешкој кризи, да тржишту понудимо нове типове вагона, али не можемо сами па би и локална и државна власт морала више пажње да нам посвети. Не знамо шта Агенција чини на новој приватизацији, а сваки дан је за нас све тежи јер нам одлазе и стручњаци и мајстори – истиче директорка Савковић.

А, краљевачка Фабрика вагона некада је била гигант југословенске вагоноградње, градила је теретне вагоне за домаће железнице, али и железнице Европе, Азије, Јужне Америке... Пословни врхунац доживела је после пола века постојања, у другој половини осамдесетих, када је пребациван годишњи производни план од 1.100 теретних вагона а број запослених се кретао око 4.500. Из фабричких института, бироа и хала изашле су многе новине и стручна решења која се и данас наводе у уџбеницима машинства. Фабрика је деценијама ширила своје капацитете, али и подизала градске стамбене четврти. Сада је тамо 758 запослених а пут ка суноврату је понајвише трасиран несрећном приватизацијом 2006. године, када је власник фабрике постала украјинска компанија „Азов импекс“.

Сећања и успомене на стара добра времена подстакла су многе Краљевчане на емоције, па је јучерашња годишњица поред скромности била и прилично тужна. Држећи се традиције на Дан фабрике, само је 15 чланова удружења дало крв. А колико до јуче то је чинило око 160 запослених и њихових гостију из околних градова и Црне Горе. Традиција је била и то да се после ове хумане акције окупе и уз ручак подруже, али овог пута за дружење уз „гозбу“ није било новца.

– Кад Фабрика нема, немамо ни ми. Обратили смо се Црвеном крсту, а онда и градској власти зарад „донације“ бар једног скромног ручка, али су нам и они одговорили да пара нема. Растали смо се у згради трансфузије краљевачког медицинског центра, надајући се да ће до године наш сусрет бити и дужи и лепши. Мислим, може Фабрика да нестане, али наше удружење, видећете, неће – уверава нас помало разочарана Јелица Чингелић, председник Удружења давалаца крви Фабрике вагона.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1563424/Tra%C5%BEili+prava%2C+dobili+otkaz.html>

Тражили права, добили отказ

Припремила Драгана Сотировски

Због недавног дводневног штрајка у коме су тражили од послодавца да испуни обавезе према 173 запослена, девет радника Фабрике за производњу филтера "Фрад" у Алексинцу добило је отказе. Решења о прекиду уговора о раду добили су поједини чланови, али и председници два репрезентативна синдиката.

Тражили су заостали минималац, повезивање радног стажа, исплату старих дуговања, али и повећање вредности топлог оброка, који је, како тврде, шест динара по дану. Иако су се, кажу, после дводневног штрајка с пословодством договорили, уместо обећања, добили су отказе.

Радници кажу да само желе да раде. Задовољни су и платом од 20.000 динара, само да је редовна.

Једно од некадашњих најуспешнијих предузећа у Србији, на почетку приватизације 2003. године купила је "МПС група" београдског бизнисмена, Душимира Забуновића, јавности познатом по упаду у Савезну управу царина 6. октобра.

У саопштењу које је нашој редакцији достављено из "Фрад филтера" стоји да посла има и да се плате редовно исплаћују, да је уговорена нова испорука филтера за америчко тржиште као и то да једној мањој групи радника не одговорају нови услови рада и више посла.

Од 2012. године до данас, сви запослени у "Фрад филетрима" осим директора, 2 пута су решењима пребацивани у београдску фирму "Фрад интернационал". Иако су били радници новог предузећа, отказе им је дало старо.

"Ми смо увек били радници 'Фрад филтера', и ми се тако и осећамо, јер никада нисмо напуштали Алексинац, никада нисмо мењали фирму а и радили смо на истим местима, а

папиролошки не можемо ни ми да се снађемо", каже Млађан Марковић, председник Самосталног синдиката.

"Мени је ово други отказ. Први је био пре две године и толико и водим поступак пред судом, а вратила ме је инспекција рада", каже Зоран Миљковић, председник синдиката "Независност".

Сада већ бивши радници алексиначког "Фрада" тужиће пословодство фабрике како би и Инспекција рада могла да преиспита њихове отказе.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1563492/UNS%3A+%22Novosti%22+%C4%87e+biti+u+vlasti%22+C5%A1tvu+dr%C5%BEave.html>

УНС: "Новости" ће бити у власништву државе

После формирања нове Владе, "Штампарија Борба", "Новости" и "Борба" биће обједињене у једну компанију, саопштио УНС. Већински власник те компаније била би држава.

Спајање ових компанија договорено је на заједничкој седници надзорних и извршних одбора "Компаније Новости", "Штампарије Борба" и представника синдиката обе компаније, преноси *Фонет*.

Како се наводи у саопштењу УНС-а, иницијативу за стварање јединственог предузећа "Компанија Новости" покренуо је први потпредседник Владе Александар Вучић на састанку са генералним директорима "Новости", "Штампарије Борба" и председником Надзорног одбора "Штампарије Борба" одржаном 28. марта ове године.

Спајањем ова три предузећа, држава би на основу садашње власничке структуре постала већински власник нове компаније.

Компанија "Борба" је у власништву државе, као и 80 одсто капитала "Штампарије Борба", док је око 62 одсто капитала "Компаније Новости" у приватном власништву, прецизира се у саопштењу УНС.

Обједињавањем три компаније, настало би здраво предузеће које би могло да се понуди на тржишту и приватизује, рекао је за УНС председник Надзорног одбора "Штампарије Борба" Момир Стојановић.

"Ово не значи да нам је био циљ да држава постане власник медија, него да оздравимо две фирме чије пословање није добро и да њиховим спајањем са 'Штампаријом Борба' створимо услове за здраву компанију која би после, под командном палицом државе, била понуђена на тржишту", рекао је директор "Штампарије Борба" Владимир Гудурић.

"То је процес који је почео захваљујући залагању првог потпредседника Владе да помогне оздрављењу ових компанија", рекао је Гудурић за УНС.

Генерални директор и главни уредник "Компаније Новости" Ратко Дмитровић каже да би спајање предузећа "свакако много значило 'Компанији Новости', која би, као највећи и најјачи лист у земљи, по први пут имала своју штампарију".

Већински власник "Компаније Новости" Милан Беко није био доступан за коментар, наводи УНС на крају саопштења.

Морамо да позајмимо 5,5 милијарди евра

АУТОР: В. Чворков

Држава Србија ће ове године позајмити нешто више од 5,5 милијарди евра, односно 662 милијарде динара. Део тог новца, око 2,5 милијарде, биће искоришћен за враћање раније узетих кредита под условима неповољнијим од садашњих, док ће остатак отићи на попуњавање мањка у буџету.

Грађани ће тај мањак у буџету осетити кроз смањење личне потрошње, а члан Фискалног савета др Владимир Вучковић каже да нас само штедња у јавној каси и смањивање буџетског дефицита на дужи рок могу спасти зависности од сталног новог задуживања.

Док се то не деси, држава ће, барем како је пројектовано у буџету, ове године највише позајмити од Уједињених Арапских Емирата – три милијарде евра, плус још 275 милиона евра као подршка пројектима у пољопривреди. За сада је од тог новца одобрено милијарду америчких долара (нешто мање од милијарде евра) зајма буџету, као и 100 милиона долара за аграр, а о остатку ће се вероватно разговарати након формирања нове владе. Држави би свакако добродошао читав тај зајам пошто је његова прва транша одобрена под условима знатно повољнијим од оних које Србија иначе може добити на међународном финансијском тржишту: реч је о кредиту на десет година уз годишњу камату од два процента, што је министар финансија Лазар Крстић оценио као „поклон”. Примера ради, последњи пут када се Србија задуживала продајом еврообвезница на међународном тржишту, јесенас, тај новац је добила по каматној стоци од близу шест процената.

Осим овога, држава планира да се продајом хартија од вредности на домаћем тржишту задужи за 330 милијарди динара, а на иностраном још 750 милиона долара. Србија ће од Европске инвестиционе банке позајмити 100 милиона евра за рехабилитацију путева, а за исту намену ће нам Европска банка за обнову и развој дати додатних 100 милиона евра. Од кинеске Извозно-увозне банке позајмићемо 680 милиона долара за другу фазу пројекта ТЕ-КО „Костолац”, од Светске банке 50 милиона евра за сређивање земљишне администације, а 40 милиона за здравство...

Једноставно речено, држава се задужује јер су јој обавезе које је преузела (исплата плата и пензија, социјална давања, инфраструктура...) веће од новца који је успела да прикупи од грађана кроз порезе, акцизе и царине. Тај дефицит би се код нас математички најлакше могао смањити кроз смањење пензија и плата запослених у јавном сектору пошто највећи део српског буџета – готово три четвртине – одлази управо за те намене. Ипак, Влада се, барем по ономе што се до сада могло чути од актуелног и вероватно будућег министра Крстића, није одлучила на такве радикалније резове у буџетској политици. То значи да ће се мањак у буџету смањивати постепено, преко успореног или минималног раста издавајања из јавне касе и, паралелно, раста привреде и њеног издавајања за буџет. С обзиром на то да БДП Србије ове године неће

расти више од једног процента, а ни у наредним годинама тај раст, по пројекцијама, неће бити већи од три посто, јасно је и зашто лична потрошња становништва неће расти. Такође, по подацима Управе за јавни дуг Министарства финансија, задужење државе ће до 2016. године нарасти на више од 27 милијарди евра, у односу на садашњих нешто више од 20 милијарди.

Тек након тога би, наравно уколико се држава стриктно буде држала штедње у буџету, јавни дуг могао почети да се смањује.

– Да би се тај проблем умањио и потреба за задуживањем смањила, потребно је да имамо мањи буџетски дефицит. Само на тај начин ће се смањити потреба за задуживањем. То се не може урадити на кратак рок, али треба кренути већ с ребалансом буџета за ову годину и смањивати јавне расходе, тако да ће потреба за тим средствима бити мања – каже Вучковић.

Од Светске банке зависи

Од Светске банке позајмићемо и 200 милиона евра за Агенцију за осигурање депозита, а рачунамо и на два њихова кредита од по 250 милиона евра за „развој и реструктурирање јавних предузећа”. Та два зајма можда и нису толико велика уколико се узме цела сума коју ове године морамо да позајмимо, али су веома битна јер нам од њих зависи одобравање аранжмана с Међународним монетарним фондом. Опет, сарадња и позитивна оцена ММФ-а могли би нам донети побољшање кредитног рејтинга, што значи да бисмо део од тих 5,5 милијарди евра могли позајмити донекле повољније. Услов за одобравање тих кредита је усвајање низа реформских закона (о раду, о приватизацији, о стечају...), што је власт најавила одмах по формирању нове скупштине и владе.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/u-srbiji-samo-uz-dubok-dzep-kod-privatnog-lekara>

У Србији само уз дубок џеп код приватног лекара

Грађани Црне Горе од 1. априла могу да остваре право на бесплатну здравствену заштиту код приватника са којима тамошњи Фонд за здравствено осигурање има потписан уговор, уколико услугу не могу да остваре у року од 30 дана у јавним установама здравства.

АУТОР: Ј. Барбузан

Услуге ће моћи да добију у области педијатрије, нефрологије, пулмологије, хематологије и физикалне медицине, а на секундарном и терцијарном нивоу у области кардиологије, урологије, ортопедије, офталмологије, гастроентерологије, васкуларне хирургије и вантелесне оплодње.

Ова новина велики је корак ка потпуном укључивању приватног сектора у здравствени систем Црне Горе, корак за који се годинама боре предузетници и у Србији. Одлазак у приватну ординацију код нас је могућ само онима који имају новац да услугу плате, а такво лечење за највећи број наших грађана је недокучив.

У Србији ради око 4.500 приватних здравствених установа и ординација. У овај сектор уложено је много новца, опремљене су савременом опремом, за консултанте имају истакнуте докторе и професоре запослене у државним установама, али велики број њих користи свега 30 до 50 одсто својих капацитета. С друге стране, у државном здравству чека се и месецима на поједине дијагностичке и терапијске процедуре.

Србија је једна од ретких земаља у Европи у којој потпуно одвојено раде два паралелна система здравства, која грађани плаћају кроз здравствено осигурање и директно из новчаника. Иако се већ годинама најављује да ће приватници бити укључени у здравствени систем, није се далеко одмакло. Највећи искорак је то што је пацијентима омогућено да лекове подижу и у приватним апотекама.

Лекари предузетници, тачније гинеколози, педијатри, стоматолози и лекари опште медицине, могу да склопе уговор са Републичким фондом за здравствено осигурање о прописивању лекова на рецепт о трошку здравственог осигурања. Али мали број њих се одлучио на склапање таквог уговора. У Београду га, на пример, има четрдесетак приватних лекара, а у другим градовима их је знатно мање.

- Администрација за добијање идентификационог броја није једноставна, па нам одузима значајно време, а приликом сваког издавања рецепта имамо обавезу да изабраног лекара у дому здравља обавестимо који смо лек прописали - каже др Остоја Катић. - То је разумљиво, али лекари у дому здравља немају обавезу да изабраног лекара у приватној пракси обавесте о леку који су они прописали. Све се врти око новца за који се каже да га нема у здравственој каси, али када се буде јасно дефинисала цена услуга, неће бити проблем да новац од осигурања "прати" пацијента.

Како нам је изјавила директорка Лекарске комора Србије др Татјана Радосављевић, Комора не само да подржава укључивање приватне праксе у здравствени, и систем здравственог осигурања, већ је израдила и студију изводљивости таквог укључивања коју је предала надлежнима, али још увек помака нема. Међутим, овај корак би био изузетно значајан, како за пацијенте који ће моћи да одлазе приватном лекару уместо са новчаником, са здравственом књижицом, тако и за здравствени систем уопште, који ће укључивањем приватне праксе имати позитивне и стручне и финансијске ефекте. Студија показује да ће укључивањем приватне праксе доћи до значајних уштеда и до суфицита у здравственом систему Србије.